

2026. október 3. – Szombat

A hetvenkét tanítvány, akiket Jézus az evangélium hirdetésére küldött, nagy örömmel tért vissza. „Uram – mondták Jézusnak –, a te nevedre még a gonosz lelkek is engedelmeskedtek nekünk.” Ő így válaszolt: „Láttam a sátánt: mint a villám, úgy bukott le az égből. Hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, hogy minden ellenséges erőn úrrá legyetek: Semmi sem fog ártani nektek. Mindazonáltal ne annak örüljete, hogy a gonosz lelkek engedelmeskedtek nektek. Inkább annak örüljete, hogy nevetek föl van írva a mennyben.”

Abban az órában Jézus felujjongott a Szentlélekben, és így imádkozott: „Magasztallak téged, Atyám, ég és föld Ura, mivel elrejtetted ezeket a bölcsek és az okosak elől, és feltártad az egyszerűeknek, így van ez, Atyám, mert így tetszett neked. Az Atya mindent átadott nekem. Senki más nem ismeri a Fiút, csak az Atya, és az Atyát sem ismeri más, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú ki akarja nyilatkoztatni.” Jézus azután tanítványaihoz fordult, és így szólt: „Boldog az a szem, amely látja, amit ti láttok. Mondom nektek: Sok próféta és király szeretete volna látni, amit ti láttok, de nem látta; szeretete volna hallani, amit ti hallotok, de nem hallotta.”

Lk 10,17-24

Elmélkedés:

A hetvenkét tanítvány örömmel tér vissza küldetéséből. A lelkesedés érthető, megtapasztalták a küldetés erejét, látták, hogy Jézus nevében csodákat tudtak tenni. Jézus az örömük valódi okára irányítja figyelmüket: „Inkább annak örüljete, hogy nevetek föl van írva a mennyben.” A misszióban tapasztalt siker jó, de nem ez az igazi öröm forrása. A tanítvány öröme abból fakad, hogy Isten ismeri őt, számon tartja, és szeretete iránta örök.

A tanítvány élete egyszerre tevékeny és imádságos. A cselekvésből fakadó tapasztalat imává lesz, az imádságból fakadó világosság pedig cselekvésbe öltözik. Az imádság nem a tétlenség ideje, hanem az a tér, ahol a tanítvány újra felfedezi, hogy nem ő a világ megváltója, hanem Jézus. A cselekvés pedig nem figyelemelterelés Istenről, hanem annak a gyümölcse, ami a vele való találkozásban születik meg.

A tevékeny és imádságos élet akkor van egyensúlyban, amikor a tanítvány úgy szolgál másokat, hogy közben nem felejt el, kinek a nevében teszi, és úgy imádkozik, hogy közben nem menekül el a világ konkrét szükséghelyzetei elől. Aki csak cselekszik, könnyen kiég. Aki csak imádkozik, könnyen elszakad az élettől.

Engedd, hogy imádságaidból fakadjanak a tetteid, és tetteid vezessenek vissza az

imádsághoz! Így válik életed Isten dicsőségére.
© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Köszönöm, hogy a tanítványod, a küldötted vagyok. Néha örömmel térek vissza a szolgálatból, máskor fáradtan vagy üres kézzel. De te azt mondod, hogy ne a sikerben keressek biztonságot, hanem a te szeretettedben. Köszönöm, hogy nem a teljesítményemért szeretsz, hanem önmagamért. Segíts, hogy örömöm benned gyökerezzen, és bárhová küldesz, mindig bátran induljak útnak!